

‘Én ez vagyok’ egy vélekedés (*maññita*).
“A vélekedés kór, a vélekedés fekély, a vélekedés tövis.” (MN 140)

khandhákat és érzék-tapasztatatot
megragadja mint ami egy személy

Személyes nézetből, az életet
létesülésként tapasztalja. A születés,
öregség és halál a személyre
vonatkozik.

A halál gondolata feszültséget,
kétségbeesést, veszteség félelmét,
jelentésbeli kétséget okoz.

Az elme reagál, elterelve figyelmét a
pozitív vagy negatív létesüléssel.

pozitív
létesülés
(*bhava*)

Ha meg tudnám
szerezni...
Mikor leszek olyan...
Ez ezt jelenti.
Én ez vagyok.

negatív
létesülés
(*vibhava*)

Ha meg tudnék
szabadulni tőle...
Mikor nem leszek olyan...
Mi az értelme?
Ki vagyok én?

mindkettő megerősíti,
hogy ‘én vagyok’,
és a létesülés folytatódik

khandhákat és érzék-tapasztatatot
úgy látja, ahogy valóban van

Megragadás nélkül, nem gyárt
személyes nézeteket: eltávolítva azt,
amire a halál vonatkozik, a tapasztalat
születés nélküli, öregség nélküli,
haláltalan.

“Aki minden vélekedést elvetett, őt
nevezik megbékélt bölcsnek. /
Felismerte a haláltalant, azt testileg
tapasztalva éli életét.”

a tudatosság megállítja a
kényszeres reakciókat

Képzí magát az emelt erényben,
emelt elmében, emelt bölcsességben

ön-meghaladó értékek

Nem kényszerül arra, hogy az életet
személyes nézőpontból lássa. A személy
szokásos koncepcióját magára veheti
vagy leteheti ragaszkodás nélkül, ahogy a
mindennapi helyzetek megkívánják.

nincs további létesülés